

Osrednja pomladna pevska revija Koroška poje, letos 8. marca 2020 v koncertni hiši v Celovcu, je bila v znamenju obletnic in spominov. Tudi skupina akzent je nastopila na celovškem odru. Med drugim so se na koncertu spomnili dolgoletnega pomožnega župnika na Pečnici, v Šmiklavžu in v Šentjakobu – prof. Jožeta Ropitza. Skupni zbori so v pozdrav zapeli tudi novemu krškemu škofu dr. Jožetu Marketzu pesem Lipa zelenela je, ki jo je dirigirala Anica Lesjak-Ressmann.

Das jährliche Konzert Koroška poje am 8. 3. 2020 im Konzerthaus in Klagenfurt stand ganz im Zeichen der Erinnerung und Dankbarkeit an den langjährigen Hilfspfarrer in Petschnitzen/Pečnica, St. Niklas/Šmiklavž und St. Jakob/Šentjakob und Vereinsmitglied Prof. Jože Ropitz. Die vereinten Chöre, unter ihnen auch die skupina akzent, begrüßten musikalisch den neuen Bischof Dr. Jože Marketz.

Tamburaši iz Loč so 30. januarja letos slovesno popestrili praznovanje Slovenskega kulturnega praznika v Katoliškem domu prosvete v Tinjah. Praznovanje je stalo pod geslom „Življenje ni praznik ... in vendar!“ in je nehote mogoče že nanizalo, kar je mesec in pol pozneje postala trpka resničnost. Slovenski kulturni praznik, ki se vsako leto praznuje okoli 8. februarja, dneva smrti najpomembnejšega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, je sooblikovalo tudi SPD Lipa iz Velikovca, slavnostni govornik pa je bil predsednik Društva slovenskih pisateljev v Avstriji, Niko Kupper. V svojem govoru je podal

kritičen pogled na današnji razvoj slovenščine tako v Sloveniji kot tudi na Koroškem.

Am 30. Jänner gastierte das **Tamburizzaensemble** unseres Vereins im Rahmen des Slowenischen Kulturfestes/Slovenski kulturni praznik im Katholischen Bildungshaus in Tainach/Tinje. Mit slowenischen und internationalen Melodien gaben die MusikerInnen dem Fest einen würdigen und feierlichen Inhalt.

Moja Koroška

Cenjena žirija,
spoštovane poslušalke, dragi poslušalci!

Letos praznujemo na Koroškem 100 let od plebiscita leta 1920. Dr. Zdravko Inzko je 8. oktobra 2010, ob 90-letnici plebiscita, v svojem govoru dejal: „Danes na primer v Pliberku zjutraj pelješ otroka v dvojezični vrtec, greš na kavo v slovensko gostilno, poslušáš slovenski radio in na banki posle urejaš v slovenščini.“ Toda kakšna je bila pot koroških Slovencev do teh pravic? In ali je za Slovence (sedaj) vse v najboljšem redu ali le morajo zavestno skrbeti za obstoj slovenščine?

Po razpadu Avstro-Ogrske si je novoustanovljena kraljevina SHS skušala priključiti čim več slovenskega narodnostnega ozemlja. Zasedla je Maribor in okolico, na Koroškem pa ji leta 1919 ni uspelo zasesti celotnega slovenskega ozemlja.

Zmagovalne sile 1. svetovne vojne so sklenile, naj o usodi južne Koroške odloči plebiscit. Ali naj pripada kraljevini SHS ali Avstriji? Korošci so se tedaj s 59 odstotki odločili za novoustanovljeno Avstrijo.

Koroški Slovenci so imeli do anšlusa Avstrije k Tretjemu rajhu leta 1938 na papirju zagotovljene vse pravice narodnostne manjšine. V prvih letih po plebiscitu so tako še obstajale dvojezične šole, župnije, časopisi, društva, banke in politični zastopniki v občinah in deželnem zboru.

Kot povsod po Evropi se je v obdobju med obema vojnama tudi v Avstriji krepil nacionalizem. Danih obljub se niso držali, spodbujali so asimilacijo in jo pospeševali.

Velikonemški ideologi so v tem času razvili vindišarsko teorijo, ki je koroške Slovence še dodatno razdelila na Slovence in Vindišarje ter celo zanikala, da je njihov jezik dejansko slovenski. Taka šikaniranja so dosegla svoj vrh za časa Hitlerja. V tem obdobju se je izpostavila tudi razlika med Slovenci in Vindišarji, ki so bili v očeh nacistov primerni za nadaljnjo asimilacijo. Slovenci pa so bili pregnani, veliko se jih je priključilo partizanom in uprlo nacističnemu režimu. Nad tisoč ljudi je bilo zaprtih v koncentracijska taborišča in umorjenih zaradi svojega porekla.

15. maja 1955 je bila podpisana Avstrijska državna pogodba, v njej pa so bile zapisane tudi pravice slovenske manjšine. Uveden je bil dvojezični pouk v ljudskih šolah, predpisano je bilo dvojezično uradovanje in zahtevani so bili dvojezični javni napisi.

Die Schülerin der HLW St. Peter/VŠ Šentpeter Valentina Wutti aus Altfinkenstein/Stari Grad erreichte beim Redewettbewerb in slowenischer Sprache anlässlich der Verleihung des Dr. Joško Tischler-Preises den ausgezeichneten 2. Platz. Inhaltlich befasste sie sich mit dem Thema *Mein Kärnten – 100 Jahre nach der Volksabstimmung*. Wir gratulieren herzlich der jungen Preisträgerin!

Valentina Wutti

Mikul, Stari Grad
Altfinkenstein

Ko pa je postalo jasno, da se bo Avstrija ohranila kot samostojna država, so se začele te pridobitve slovenske manjšine bolj ali manj ukinjati.

Še dobro se spominjam konflikta zaradi dvojezičnih krajevnih napisov, ko smo s pomočjo zasebne iniciative postavili dvojezične krajevne napise tudi v mojem domačem kraju in je po kratkem času izginil dvojezični napis vasi Altfinkenstein/Stari Grad.

S strani politike se je situacija bolj ali manj sprostil, toda marsikje še vedno vlada nerazumevanje do slovenske manjšine. To je morda tudi razlog za odsotnost slovenščine v javnosti.

Še vedno je veliko mladih, ki se sramujejo slovenskega izvora ali se ne vidijo kot pravi Slovenci. To je tudi razlog, zakaj pogovorni jezik koroških Slovencev večinoma ni več slovenski. Učijo se ga v šoli, izginja pa njegova raba med družinskimi člani in prijatelji, ki je po mnenju strokovnjakov bistvena za ohranjanje jezika.

Čeprav ni več toliko zavestnih govorcev koroško slovenskih narečij, so se prijave k slovenskemu ali dvojezičnemu pouku na šolah v zadnjih 30 letih podvojile. To kaže na zavedanje, da večjezičnost ni več ovira, ampak prednost, ki odpira vrata v svet.

Mislim, da je uporaba slovenskega jezika odvisna tudi od vasi ali okolja. Na primer v Selah, Šmihelu ali Bilčovsu je mogoče slovensko uradovanje na občinskem uradu, slovensko izpolnjevanje obrazcev ali enostavno pogovarjanje s sodelavci ali z županom v materinščini. V Št. Jakobu, ki je bil nekoč prav tako povsem slovenski, je samo še nekaj družin, ki zavestno skrbijo za obstoj in javno rabo slovenskega jezika.

A tudi med Slovenci samimi je znanje slovenščine pomanjkljivo. Govorijo sicer narečje in to celo radi, ljubijo slovenske pesmi, slovenski jezik, a zbornega jezika ne obvladajo dovolj dobro.

Tako nastajata dve „skupini“ koroških Slovencev, skupina, ki ŠE dobro zna slovensko narečje, a ne zbornega jezika, in mlajši koroški Slovenci, ki so se celo šolali na dvojezičnih šolah, a pogosto narečja in tudi zbornega jezika ne obvladajo dovolj dobro, npr. taki, ki so se slovenščine naučili šele v šoli. Tako koroška slovenska narečja počasi izginjajo in z njimi velik zaklad slovenskega jezika.

Naslednji problem, ki se nam kaže, je odseljevanje izobraženih koroških Slovencev v večja mesta Avstrije, kjer so študirali.

Na drugi strani pa je nekaj slovenskih ustanov, ki so se dobro vključile v koroško gospodarstvo. Zadruga na slovenskih vaseh in Mohorjeva družba v Celovcu dajeta priložnost za nakupovanje in izobrazbo v slovenskem jeziku ter tako tudi nekako povezujeta in krepita odnose med Slovenci. Pomembne pa so tudi druge institucije, kot so Slovenska gospodarska zveza in vsa lokalna manjša slovenska podjetja.

Po mojem mnenju je obstoj slovenskega jezika na Koroškem bistven, esencionalen. Na vprašanje, ali moramo zavestno skrbeti za obstoj, odgovarjam z jasnimi DA.

Čeprav imamo Slovensko gimnazijo, ki je bila ena ključnih dosežkov koroško slovenske manjšine, Dvojezično trgovsko akademijo in našo Višjo šolo, ki je kot izobraževalna ustanova že doživela plebiscit in prestala vojne grozote, je po mojem mnenju zelo pomembno krepiti koroško slovenska narečja, ki krepijo slovenski jezik.

Narečni jezik pa je mogoče ohranjati z zavestno pogovorno uro v narečju v šoli ali z natečaji, kot je to Pisana Promlad. Prav tako tudi kulturna društva z različnimi projekti, kot na primer narečnimi igrami, krepijo koroško slovenska narečja.

Če sem iskrena, se ne spominjam slabih časov koroških Slovencev. Iz pripovedovanj svojih staršev in prednikov pa vem, kako težki so bili časi, ko so bili oni mladi.

Miselnost se je v tem času zelo spremenila. Večina naše narodne skupnosti ne vidi več kot sovražnika nemškega jezika, ampak kot ljudi, od katerih se je mogoče marsikaj naučiti. Mi pa se moramo truditi, da se bomo bogastva slovenščine na Koroškem zavedali, ga CENILI in se trudili, da ga ohranimo tudi za prihodnje rodove.

Mi, mladi, ne bomo skrbeli le za ekološko zdrav svet, marveč tudi za skupno dvojezično prihodnost Koroške!

Hvala za vašo pozornost!

Luise Maria Ruhdorfer

Mohorjeva založba v Celovcu je pred kratkim izdala knjigo 40 koroških pisateljev/pisateljic in 20 koroških slikarjev/slikark z naslovom „Unser Kärnten. Literarischer Versuch einer Aufarbeitung – Naša Koroška. Literarni poskus obdelave“ v projektu „CarinthiaJA 2020“ ob stoletnici koroškega plebiscita. Sodelovala sta Društvo slovenskih pisateljev v Avstriji in Kärntner Schriftstellerverband.

Med avtorji/avtoricami so: Verena Gotthardt, Vincenc Gotthardt, Alenka Hain, Mili Hrobath, Gustav Januš, Ivana Kampuš, Martin Kuchling, Lenčka Kupper, Niko Kupper, Mateja Rihter, Bojan-Ilija Schnabl, Luise Maria Ruhdorfer.

Med umetniki/umeticami so: Helga Druml, Gustav Januš, Marko Lipuš, Valentin Oman, Tanja Prusnik, Karl Vouk.

Predstavitve je bila v četrtek, 2. julija 2020, ob 19.30 uri v k&k v Šentjanžu.

Dvojezična knjiga ima 200 strani in stane 24,- evrov. Lahko jo naročite pri Mohorjevi knjigarni v Celovcu.

Moj prispevek je pesem:
cunami beguncev – zgodba na pihala
Izveček iz slovenske pesmi:

*koroški krožek, čil in vesel, se premika brez skrbi
nekomu se pa le čudno zdi, ker svojo identiteto zgubi
po slovensko jih pozdravljamo, ki samo še po nemško uživajo*

*nenehno bežimo – človek za človekom –
spredaj mnogi – zadaj še več – močan val prekoraka deželo
podarjeno – vse zapuščeno –
mnogi spredaj – zadaj še več – živ cunami poplavlja deželo*

Mein Beitrag ist das Gedicht *Die Wucht der Flucht – eine verdichtete Kärntner Geschichte*.
Ausschnitt aus meinem deutschen Gedicht:

*unsere tafel, froh und heiter, bewegt ihre geschichte weiter
manchem ist komisch zu mut', lebt er nur seine halbe identität
mit slowenischen lettern begrüßen, die nur deutsch genießen*

*flüchten – immer weiter und weiter –
vorne viele – hinten noch mehr – eine Flut überrollt die Lande
verschenkt – alles hinter sich gelassen –
viele vorne – hinten noch mehr – ein Meer überflutet die Lande*

Die Finkensteiner Haus- und Flurnamen

Tik pred izbruhom koronavirusa sem izdala knjigo z omenjenim naslovom (Bekštanjaska hišna in ledinska imena). Posodobila sem seznam hišnih imen v trški občini Bekštanj in naštel 620 kmečkih posestev z 741 raznoterimi hišnimi imeni ter 504 variantami osebnih imen, kolikor sem našla nove publicirane znanstvene razlage. Najnovejše razprave Hansa Krawarika o domačijah v Bačah pa nisem več mogla upoštevati, ker je izšla šele 1. januarja letos.

V tej knjigi razlagam 512 ledinskih imen iz Turističnega zemljevida trške občine Bekštanj, izdaja 2018. Od teh 512 je 425 slovenskih ledinskih imen, to je 83 %.

V katastru iz let 1826/1827 za vso območje zdajšnje občine Bekštanj oz. v seznamu za katastrsko občino Šteben iz leta 1827 je veliko popačenih ledinskih imen, ker so jih napisali v nemščini po informacijah večinsko slovenskih domačinov.

Kaj pomeni na primer „Fiferl, Kobel, Na Mille, Radice, Šah, Štuk, Štrdinc, Tomba, Trenta, Wernach“? Odgovor na to vprašanje in še veliko več boste našli v knjigi.

Knjiga vsebuje tudi spomin na prednike/prednice, torej napise na nagrobnih kamnih vseh javnih pokopališč v naši občini ter v Šentlenartu pri Sedmih studencih, razen pokopališča pri farni cerkvi Šteben (glej Finkensteiner Vulgonamen, 2015). Potem navajam besedilo spominske plošče Francu Aichholzerju v Dobju in napise na grobovih duhovnikov in spominskih ploščah duhovnikom. V knjigi naštevam vse napise padlim obeh svetovnih vojn ter brambovcem. Obeležila sem tudi napise na spomenikih oz. opomnikih nasprotnikom nacizma v naši občini in tudi izven nje. V tej knjigi se avtorica ukvarja s spominsko kulturo „pred koronavirusom“.

Das Buch **Die Finkensteiner Haus- und Flurnamen** von Luise Maria Ruhdorfer enthält eine erweiterte Besitzer/innenliste zum Buch von 2015 und die Erklärung der inzwischen neu aufgetauchten Vulgonamen.

Weiters beschäftigt sich die Autorin darin mit der Interpretation der vorwiegend slowenischen Flurnamen aus der Tourismuskarte von 2018. Besonders interessant ist dabei, dass die Entwicklung der Haus- und Flurnamen im deutsch-slowenischen Sprachraum seit der Neubesiedelung durch die Slawen im 7. Jahrhundert ähnlich verlaufen ist und dass man an Hand der Flurnamen die Entwicklung der Rodungen und Entstehung der Urhöfe, Besitzteilungen und spätere Ansiedlungen nachvollziehen kann.

Viele dabei auftauchende spannende Fragen werden in diesem Buch beantwortet.

Außerdem beinhaltet dieses Buch Grabinschriften, Inschriften auf Priestergräbern und anderen Gedenktafeln sowie Inschriften auf Denkmälern für die gefallenen Soldaten beider Weltkriege und der Abwehrkämpfer und Inschriften auf Denkmälern für die Opfer des Nationalsozialismus aus der gesamten Gemeinde Finkenstein, ohne St. Stefan (siehe Buch 2015), einschließlich Pfarre St. Leonhard bei Siebenbrünn. Dieses Buch dokumentiert also die Gedenkkultur in der Gemeinde Finkenstein „vor Corona“.

225 strani
23,95 €, format A4
ISBN 978-3-96103-769-8

Akrostihi

Vse najboljše za rojstni dan.
Se lahko igramo zunaj?
Enkrat te še zalotim pri kraji torte, pa bo joj! reče mama.

Na torti je veliko sladkorja.
Ali bi še kdo jedel torto?
Ješ ti tukaj moj marcipan?
Boš pustil torto pri miru?!
Okoli hiše visijo girlande.
Lenobne roke ne potrebujemo na rojstnem dnevu.
Je šel že kdo v shrambo po torto?
Šest sveč je na torti.
En kos torte ne škoduje!

Za rojstni dan voščimo vse najboljše.
Angelček si, majhen, s šestimi leti.

Rojstvo praznujemo kot rojstni dan.
Otroci, kdo je sam jedel torto?
Je kdo že jedel sladkarije?
Sladkarije so svinjarije.
To so zelo lepa darila.
Ne boj se, to je samo Riki, pes rojstnih dnevov.
Igrali bi se radi igro Črni Peter.

Daniel, si mi res prinesel šilček?
Ana, bi kos torte?
Nejc, ali je to darilo od tebe?

Moritz Hinteregger iz 4. razreda LŠ Ledince je dosegel pri natečaju *Pisana Promlad 2020* v nižji starostni skupini s svojo pesmico na temo *Za rojstni dan* uspešno 3. mesto. Čestitamo!

Moritz Hinteregger, Schüler der 4. Klasse der VS Ledenitzen, erscrieb sich beim Literaturwettbewerb in slowenischer Sprache *Pisana Promlad* den hervorragenden 3. Platz. Wir gratulieren herzlich!

Dober šef si bil!

Malce negotov in dvomeč mladenič sem leta 1970, vedoč, da gimnazija nič ni zame, nagovoril znanca, ki je delal v Mohorjevi tiskarni: Potrebujete vajenca? Že meseca avgusta sem postal črkostavec vajenec. Predstavili so me starejšemu gospodu – tebi. Ti si me potrpežljivo in s temeljitim znanjem seznanil z lastnostmi sveta, kjer tiskajo časopise in knjige. Dober šef si bil!

Leto navrh je tiskarna organizirala izlet v Šmihel pri Pliberku. Del dnevnega programa v farovžu je bilo branje iz knjige „Rod pod Jepo“, ki je prav leta 1971 zagledala beli dan. Franc nam je prebral odlomek iz knjige, ki je bila tiskana v „knjižni slovenščini“. Toda ti – Franc, si bral v rožanskem narečju. Ta močno občudovana umetniška nadarjenost te je naredila v Podjuni znanega.

Tebi in meni je vodja Mohorjeve tiskarne zaupal staviti besedila knjig, ki jih v Jugoslaviji ni bilo mogoče tiskati. V nočnih šihatah sva opravljala delo in molčala kot „Mutec Osojski“. Ko so bile knjige v knjigovoznici obrezane in po deset izvodov zavite v papir, si me povabil na kavo. Pogovor o najini ilegali sva zaključila z mnenjem, da sva stavila in delala prav.

Toda še prej so ti, možu, narodnjaku in kulturniku nacisti ukradli mladost. Dne 14. aprila 1942 so te, štirinajstletnega fanta, deportirali. V Nemčijo so pregnali celo družino. Tam si se moral izučiti za črkostavca.

Globoko zakoreninjena narodna zavest te je po vrnitvi vzpodbudila k pisanju očetovih in svojih spominov. Knjiga „Rod pod Jepo“ je izšla tudi v dvojezični izdaji. Vedno spet si poudarjal potrebo, da naj dobijo tudi enojezični Korošci in Korošice možnost izvedeti, kaj pomeni biti pregan z doma, iz jezikovnega okolja in domovine.

In dankbarer Erinnerung
an eines unserer ältesten
Vereinsmitglieder
und
den langjährigen
Zeitzeugen

**Franc
Rehsmann**

Franc Rehsmann mit seiner Nichte Anica, der Großnichte Theresia, den Neffen Stefan und Marko sowie den Großneffen Martin und David im April 2017 in Hagenbüchach, wohin er als 14-jähriger Bub mit seiner Familie 1942 deportiert wurde.

Po sledovih s potomci aprila leta 2017 v Hagenbüchachu.

Od leta 1985 do 2015 si bil priča časa. Šolarje, mladino si opisal kot radovedne in zanimane. Saj priča časa skrbi za to, da pride sedanost neposredno v stik z zgodovino. Vedno spet si poudarjal pomembnost spominjanja. Bil si borec za kulturo spominjanja. Sicer pa si pripovedovanje o času pregnanstva včasih težko prenašal. Strah pred izgubo spominjanja pa te je vedno spet opogumil, da si vztrajal.

Uspel si.

Universum History – Unser Österreich: „Kärnten – Ein Jahrhundert unter dem Mittagkogel / Koroška – stoletje pod Jepo“ je posnel film. ORF ga je predvajal. Vrednost dokumentacije Universum History je zlasti v njeni pričevalnosti. Film sva si skupno z množico zanimanih ogledala v Lendhafnu v Celovcu. Oba sva imela solze v očeh.

V ponedeljek, 27. aprila 2020, si mož velikan v 93. letu starosti za vedno zatisnil oči.

Kot predsednik Zveze slovenskih pregnancev (ZSP) se Ti, Tratnikovemu Franciju, zahvaljujem za dolgoletno delo kot odbornik v organizaciji Zveze Slovenskih Izseljencev. Hčerka Majdi, Marici in sinovoma Hanziju in Franceju izrekam globoko, iskreno sožalje.

Gregor Krištof

Pevke mladega akzenta smo kljub corona prepovedi doma same prepevale. Nastalo je kar nekaj pesmi v video formatu, ki jih bomo predvajale pri internem koncertu 3. julija in pri 5-letnici 31. oktobra 2020.

www.jepa.at

TERMINI

sobota, 31. 10. 2020, 19:00
O sviət, pet liät! – Boah, fünf Joah!
mladi akzent praznuje 5-letnico
v kulturnem domu v Ledincach

12./13. 12. 2020
Pravkar zlagano
komedija Starejše gledališke skupine
v kulturnem domu v Ledincach

9.–12. 4. 2021
Cesarjeva nova oblačila
igra Mladinske gledališke skupine
v kulturnem domu v Ledincach

Prisrčna dobrodošlica vsem novim članom in članicam
v društveni družini SKD Jepa-Baško jezero!
Prisrčna hvala vsem, ki ste že poravnali letošnjo članarino.
Ostale pa vljudno prosimo, da vplačate letošnjo članarino
ali jo daste odbornici ali odborniku. Hvala!
IBAN: AT82 3910 0000 0502 3403

SKD Jepa-Baško jezero čestita
k novim izzivom na poklicni poti!
rof. dr. Ute Seeling,
direktorica višje šole v Bernu
mag. Marko Ressmann,
ravnatelj Ljudske šole Domačale/Damtschach
Martin Ressmann,
poslovodja Posojilnice Bank
Čestitamo k zaključku študija!
Laura Schaap,
pravo na Dunajski univerzi
Katarina Wrolich,
dvojezična učiteljica,
Pedagoška visoka šola v Celovcu
Čestitamo gimnazijskima absolventkama in absolventu!
Lara Kircher
Elena Paul
Lanej Schaap

Zapustili so nas:
prof. Jože Ropitz, Celovec
Toni Koren, p. d. Motaz, Šentjakob
Franc Rehsmann, Šentjakob
Slava njihovemu pomenu!

Slovensko kulturno društvo Jepa-Baško jezero čestita II–VIII 2020

85
Hanzej Ressmann, Ledince
Vida Rudolf, Dobje
80
Jožef Ressmann,
p. d. Pečnik, Pečnica
Maria Koren,
p. d. Uhrarca, Rute
Anna Urschitz,
p. d. Foltinja, Dobje
75
Anna Trießnig,
p. d. Birtinja, Loče

70
Anton Smole, p. d. Smoja,
Spodnje Borovlje
Jurij Buch, Šentjakob
Herta Kelih, Ledince
Helene Ressmann, Ledince
65
Marija Kargl,
p. d. Jerutinja, Bače
Valentin Müller, Pečnica
Erika Wrolich, Ratenče
60
Hanzi Mikl, p. d. Gams,
Ločilo

55
Elisabeth Ressmann-Koren,
Ledince
Alexander Arneitz, p. d.
Vaznik, Spodnje Borovlje
Alojz Gallob, p. d. Trupi in
Mušet, Žužalče
50
Maria Jarnig, Grpiče
Karl Nessmann, Dobje
Bettina Lepuschitz,
p. d. Mežnarca, Šcedem
Daniela Prušnik, Bače

50
Andreas Kircher, Malence
Marko Ressmann,
p. d. Pečnik, Pečnica
45
Christina Weber, Vodiča vas
40
Šira Dana Tischler-Fera,
Ratenče
Mark Mosser, Ratenče
5
Florian Graber, Spodnje
Borovlje